

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorum Concionatorumque Instructiones

Borromeo, Carlo

Coloniae, 1587

VD16 B 6753

De ritu concionandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51263)

SA CRAM concionem, intra Missarum solennia, euangelio scilicet recitato, haberi, antiqui instituti est.

Concio in
fra Missarū
solemnia
habenda

Id igitur seruabitur non solum ab Episcopo, parrocho, animarumue curatore, aut sacerdote Missam celebrante, sed à quocunque alio concionaturo, etiam qui tunc celebrat ibi.

Episcopus in Missæ sollemnis sacrificio concionem habebit, mitra, episcopaliq; sacro omni vestitu indutus.

Episcopus,
dum con
cionatur,
qua id de
centia fa
cere debeat

Ministros, sacris indumentis vestitos, sibi concionanti ab utroque latere assistentes, adhibebit ex veteri canone septem, ubi potest, si minus, pauciores.

Ministram præterea, pluuiali indutum qui à latere sinistro baculum pastorem ante se sustineat.

In Missæ sacrificio non sollemni, cum concionatur, utetur statò Missæ vestitu, mitra, baculo, & ministris saltem duobus, superpelliceo indutis: qui si canonici sunt, canonicali chori vestitu induentur.

In alia actione, quàm in Missæ sacrificio, aliòue tempore, pluuiale, mitram, baculumque adhibebit, & duos, pluresue ministros sibi assistentes, arbitrato suo, prout actio sollemnis, & frequentia populi, & Ecclesiæ, ubi concionatur, ratio postulat.

Qua

Qua etiam in actione cappam episcopalem, & stolam potius, quam pluuiale, & mitram adhibeat licet, & duos item sibi assistentes superpelliceo, alioue chori habitu indutos, & duos praeterea ministros, vnum qui pastoralem baculum, & alterum, qui mitram a dextero latere teneat.

In actione minus solemni, in ecclesiaue non insigni, rochetto, mozeta vtetur, stola adiuncta, adhibitis etiam assistentibus, & ministris, vt supra, cum insignibus episcopalibus.

Sed in omni alia functione, praeterquam in Missae sacrificio, triplici hac indumentorum ratione, prout maluerit, vtetur, ita vt modò pluuiale, modò cappam episcopalem, modò rochetum mozetamque cum stola induat, pro temporis, loci, personarumue ratione.

Si quando ex tempore, vsu venerit, vt concionetur, vbique etiam sine stola gregem suum verbo Dei, salutaribusque monitis pascet.

In Ecclesia cum concionatur, id munus obibit, sedens in medio altari in faldistorio, aut in sede, loco eminentiori collocata, aut in cathedra episcopali: aut etiam suggestum, a bonemue ascendet: vbi itidem sedens concionem habebit, mitra item ceterisque, vt supra, pro oratione adhibitis

G

Si

Si in oratorio, alioue loco concionē habebit de suggestu, si vllus est; aut de sede, aliquanto altius collocata, concionabitur.

De libro etiam vbique cōcionetur licet ad præscriptum cōcilij provincialis quarti ita vt vel ipse, vel Archidiaconus, aliūque, quem maluerit, ei per clausulas sacræ scripturæ verba distinctè de libro pronunciet quæ ipse deinceps ordine sigillatim explicet.

Quo habitu concio haberi debeat in Missa, vel extra eam.

Parochus autem, animarūque curator, qui inter Missarum solemnia concionem habet, aut in altari, ab epistolæ latere, capite aperto, concionando stabit: aut opportunius suggestum ascendet, vt facilius, præsertim cum populus frequens conuenit, ab omnibus exaudiri possit. Quo in loco, capite operto erit, & stabit, aut scdili inherebit, casula, dum concionatur, indutus, vel exutus, prout maluerit.

Alius verò sacerdos, cum nō celebrat, inter Missarum solēnia concionaturus, nō in altari, sed de suggestu concionem habebit.

Quod si parochus, animarūque curator, aut alius sacerdos, aliquando intra Missarū solemnia, quæ alter sacerdos celebret, aut alio tempore, quàm in Missa concionatur; ad eius muneris functionē superpelliceo, & stola utetur. At verò Regularis, qui parochus non est, stolæ, & superpellicei loco vesti-

vestitum adhibebit, qui ex regulæ præscripto in choro ad diuinorum officiorum celebritatem adhibetur.

Diaconus, si quando ex facultate permiffa concionatur, super pelliceo etiam vtetur & stola, in transfuersum ducta.

Si præterea parochus, aliūfue concionator, in Oratorio, aut Sacello, alibiue cōcionem habiturus est, vbi suggestus nullus sit aptiorem, decentioremue locum ibi deliget, vnde concionetur.

Poterit autem idem parochus aliquando, cū ita expedire viderit, concionando libro euangeliorum vti: de quo libro ipse sacra verba per clausulas, & sententias distinctè pronuntiabit: tum ordine sigillatim explicabit.

Quibus temporibus concionandum est.

PRÆDICATIONIS munus nullo, neque tempore, neque loco sibi Christus Dominus præfinit: neque Apostoli item qui omni loco, omni que tempore sacrosanctum euangelium disseminarunt. Hūc Cōcio omni loco haberi potest. que prædicandi morè sanctissimi viri, Dominicus, Franciscus, & Vincentius, secuti sunt: qui vel in ipsis agris, cōciones habuisse dicuntur. Cū igitur vel temporis, vel loci opportunitas tulerit, nō solum in Ecclesia, qui locus prædicationis proprius est, sed

G 2 vbique,